

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de organisatie van de arbeidstijd van rijdend personeel in het wegvervoer en eigen rijders ⁽¹⁾

(2001/C 120 E/31)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 754 def. — 1998/0319(COD)

(Door de Commissie ingediend overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 24 januari 2001)

⁽¹⁾ PB C 43 van 17.2.1999, blz. 4.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op de artikelen en artikel,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel van het Verdrag bepaalt dat de Raad onder andere gemeenschappelijke regels die van toepassing zijn op het wegvervoer, alsook maatregelen ter verbetering van de veiligheid van het vervoer vaststelt; dit artikel vormt met name voor de vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake de arbeidstijd van eigen rijders in het wegvervoer een passende juridische grondslag.
- (2) Artikel van het Verdrag bepaalt dat de Raad door middel van richtlijnen minimumeisen vaststelt om de verbetering van met name de arbeidsomstandigheden te bevorderen, en zo de veiligheid en de gezondheid van de werknemers beter te beschermen.
- (3) Bij Verordening (EEG) nr. 3820/854 ⁽³⁾ tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer zijn gemeenschappelijke regels inzake rij- en rusttijden voor chauffeurs vastgesteld; deze verordening heeft geen betrekking op andere aspecten van de arbeidstijd in het wegvervoer.

⁽¹⁾ PB C 138 van 18.5.1999, blz. 33.

⁽²⁾ PB C 219 van 30.7.1999, blz. 235 en PB C 279 van 1.10.1999, blz. 270.

⁽³⁾ PB L 370 van 31.12.1985, blz. 1.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op de artikelen 71 en artikel 137,

Ongewijzigd

- (1) Artikel 71 van het Verdrag bepaalt dat de Raad onder andere gemeenschappelijke regels die van toepassing zijn op het wegvervoer, alsook maatregelen ter verbetering van de veiligheid van het vervoer vaststelt; dit artikel vormt met name voor de vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake de arbeidstijd van eigen rijders in het wegvervoer een passende juridische grondslag.

- (2) Artikel 137 van het Verdrag bepaalt dat de Raad door middel van richtlijnen minimumeisen vaststelt om de verbetering van met name de arbeidsomstandigheden te bevorderen, en zo de veiligheid en de gezondheid van de werknemers beter te beschermen.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (4) Bij Richtlijn 93/104/EG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd zijn minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid op het gebied van de organisatie van de arbeidstijd vastgesteld die van toepassing zijn op alle particuliere en openbare sectoren, met uitzondering van onder andere het weg-, lucht-, zee- en spoorwegvervoer en de binnenvaart.
- (5) De Raad heeft in de overwegingen van die richtlijn gesteld dat het nodig kan zijn afzonderlijke maatregelen te treffen voor de organisatie van de arbeidstijd in bepaalde sectoren of voor bepaalde activiteiten die buiten de werkingssfeer van deze richtlijn vallen.
- (6) Om de verkeersveiligheid te verbeteren, concurrentievervalsing te voorkomen en betere arbeidsomstandigheden in het wegvervoer te bevorderen, is het daarom noodzakelijk dat voor alle rijdend personeel en eigen rijders in het wegvervoer een reeks minimumnormen inzake de arbeidstijd geldt.
- (7) De bepalingen van deze richtlijn hebben meer specifiek betrekking op het wegvervoer dan sommige bepalingen van Richtlijn 93/104/EG, zoals gewijzigd, en bijgevolg hebben krachtens artikel 14 van laatstgenoemde richtlijn meer specifieke bepalingen voorrang.
- (8) Om de verkeersveiligheid te verbeteren, concurrentievervalsing te voorkomen en de veiligheid en gezondheid van rijdend personeel en eigen rijders te waarborgen, moeten voor deze beroepsgroepen minimale dagelijkse en wekelijkse rustperiodes en passende rustpauzes worden vastgesteld; ook dient een maximum aantal arbeidsuren per week te worden vastgesteld.
- (9) Er dient expliciet te worden vermeld dat de op rusttijden en pauzes betrekking hebbende bepalingen van Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer van toepassing blijven op bepaalde categorieën rijdend personeel en eigen rijders.
- (10) De bepalingen van deze richtlijn inzake de arbeidstijd vormen een aanvulling op de bepalingen van bovengenoemde verordening inzake rijtijden.
- (11) In Verordening (EEG) 3820/85 worden maximale rijtijden en minimale rusttijden voor alle chauffeurs vastgesteld waarmee de inachtneming van de voorschriften inzake rij- en rusttijden voor zowel chauffeurs in loondienst als voor eigen rijders grotendeels controleerbaar wordt.

(¹) PB L 307 van 13.12.1993, blz. 18.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Ondanks intensieve onderhandelingen tussen de sociale partners ten aanzien van rijdend personeel in het wegvervoer kon een overeenkomstig artikel 4, lid 2, van de Overeenkomst betreffende de sociale politiek door een besluit van de Raad op voorstel van de Commissie ten uitvoer te leggen overeenkomst inzake arbeidstijden niet worden bereikt.

(14) Bij Richtlijn 2000/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 2000 tot wijziging van Richtlijn 93/104/EG van de Raad betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd om de van deze richtlijn⁽¹⁾ uitgesloten sectoren en activiteiten te bestrijken wordt Richtlijn 93/104/EG gewijzigd, zodat zij nu ook van toepassing is op de niet rijdende werknemers in de tot nog toe uitgesloten sectoren en activiteiten en een basisbescherming biedt aan rijdend personeel in het wegvervoer. Deze basisbescherming omvat de bestaande jaarlijkse vakantieregeling en een basisregeling voor nachtarbeiders, met inbegrip van medische controle.

Uit onderzoek is gebleken dat het menselijk lichaam 's nachts gevoeliger is voor storende omgevingsfactoren en ook voor bepaalde belastende werkroosters, en dat lange periodes nachtarbeid schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid van het personeel en zijn veiligheid en ook de verkeersveiligheid in het algemeen in gevaar kunnen brengen.

Bijgevolg dient de duur van periodes nachtarbeid, inclusief overwerk, te worden beperkt en dient ervoor te worden gezorgd dat de werkgevers werktijdregisters bijhouden voor nachtarbeiders en rijdend personeel dat langer werkt dan het maximum weekgemiddelde van 48 uur.

Nachtpersoneel dient een passende beloning te ontvangen en mag niet benadeeld worden wat opleidings- en bevorderingskansen betreft.

GEWIJZIGD VOORSTEL

(12) Het wordt derhalve dienstig geacht eigen rijders tijdelijk van de werkingssfeer van de ontwerp-richtlijn uit te sluiten.

(13) Ondanks intensieve onderhandelingen tussen de sociale partners ten aanzien van rijdend personeel in het wegvervoer kon een overeenkomstig artikel 4, lid 2, van de Overeenkomst betreffende de sociale politiek door een besluit van de Raad op voorstel van de Commissie ten uitvoer te leggen overeenkomst inzake arbeidstijden niet worden bereikt.

Ongewijzigd

(15) Uit onderzoek is gebleken dat het menselijk lichaam 's nachts gevoeliger is voor storende omgevingsfactoren en ook voor bepaalde belastende werkroosters, en dat lange periodes nachtarbeid schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid van het personeel en zijn veiligheid en ook de verkeersveiligheid in het algemeen in gevaar kunnen brengen.

(16) Bijgevolg dient de duur van periodes nachtarbeid, inclusief overwerk, te worden beperkt en dient ervoor te worden gezorgd dat de werkgevers werktijdregisters bijhouden voor nachtarbeiders en rijdend personeel dat langer werkt dan het maximum weekgemiddelde van 48 uur.

(17) Nachtpersoneel dient een passende beloning te ontvangen en mag niet benadeeld worden wat opleidings- en bevorderingskansen betreft.

(¹) PB L 195 van 1.8.2000, blz. 41.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Verordening (EEG) nr. 3820/85 staat onder artikel 6, vallende chauffeurs toe maximaal 65 uur per week te rijden. Volgens artikel 3 van deze richtlijn is de wekelijkse arbeidstijd van chauffeurs beperkt tot 60 uur in de week. De onder artikel 6, van genoemde Verordening (EEG) nr. 3820/85 vallende chauffeurs moet de mogelijkheid worden geboden maximaal 65 uur te blijven rijden, mits de gemiddelde maximale wekelijkse arbeidstijd van 48 uur over een periode van vier maanden niet wordt overschreden.

De Commissie dient de tenuitvoerlegging van deze richtlijn en de ontwikkelingen op dit gebied in de lidstaten te volgen en moet bij de Raad, het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité verslag uitbrengen over de toepassing van de regels.

Ten aanzien van sommige bepalingen moeten de lidstaten of de sociale partners, al naargelang het geval, afwijkingen mogen toepassen. Als algemene regel moet gelden dat in geval van een afwijking het betrokken personeel als compensatie gelijkwaardige rusttijden moet krijgen.

Volgens het subsidiariteitsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel van artikel 3B van het Verdrag kunnen de doelstellingen van de voorgestelde maatregelen, als hierboven omschreven, niet in voldoende mate door de lidstaten worden verwezenlijkt, aangezien deze erin bestaan alle werknemers in de Gemeenschap wat arbeidstijd betreft een passende bescherming op het gebied van gezondheid en veiligheid te bieden. Gezien de omvang en de gevolgen van de voorgestelde maatregelen kunnen deze doelstellingen beter op communautair niveau worden bereikt door invoering van voor de hele Europese Gemeenschap geldende minimumbepalingen. Deze richtlijn behelst niet meer dan het minimum dat voor de verwezenlijking van deze doelstellingen noodzakelijk is,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel en toepassingsgebied

1. Het doel van deze richtlijn is minimumeisen inzake veiligheid en gezondheid vast te stellen met betrekking tot de organisatie van de arbeidstijd in het wegvervoer, en de verkeersveiligheid te verbeteren.

2. Deze richtlijn is van toepassing op alle rijdend personeel in het wegvervoer dat in dienst is van in een lidstaat gevestigde onderneming en op eigen rijders.

GEWIJZIGD VOORSTEL

(18) Verordening (EEG) nr. 3820/85 staat onder artikel 6, lid 1, vierde en vijfde alinea, vallende chauffeurs toe maximaal 65 uur per week te rijden. Volgens artikel 3 van deze richtlijn is de wekelijkse arbeidstijd van chauffeurs beperkt tot 60 uur in de week. De onder artikel 6, lid 1, vierde en vijfde alinea, van genoemde Verordening (EEG) nr. 3820/85 vallende chauffeurs moet de mogelijkheid worden geboden maximaal 65 uur te blijven rijden, mits de gemiddelde maximale wekelijkse arbeidstijd van 48 uur over een periode van vier maanden niet wordt overschreden.

(19) De Commissie dient de tenuitvoerlegging van deze richtlijn en de ontwikkelingen op dit gebied in de lidstaten te volgen en moet bij de Raad, het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité verslag uitbrengen over de toepassing van de regels.

(20) Ten aanzien van sommige bepalingen moeten de lidstaten of de sociale partners, al naargelang het geval, afwijkingen mogen toepassen. Als algemene regel moet gelden dat in geval van een afwijking het betrokken personeel als compensatie gelijkwaardige rusttijden moet krijgen.

(21) Volgens het subsidiariteitsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel van artikel 3B van het Verdrag kunnen de doelstellingen van de voorgestelde maatregelen, als hierboven omschreven, niet in voldoende mate door de lidstaten worden verwezenlijkt, aangezien deze erin bestaan alle werknemers in de Gemeenschap wat arbeidstijd betreft een passende bescherming op het gebied van gezondheid en veiligheid te bieden. Gezien de omvang en de gevolgen van de voorgestelde maatregelen kunnen deze doelstellingen beter op communautair niveau worden bereikt door invoering van voor de hele Europese Gemeenschap geldende minimumbepalingen. Deze richtlijn behelst niet meer dan het minimum dat voor de verwezenlijking van deze doelstellingen noodzakelijk is,

Ongewijzigd

3. Wat eigen rijders betreft, wordt deze richtlijn van toepassing, drie jaar na de uiterste datum voor de omzetting van de richtlijn door de lidstaten, als vastgesteld in artikel 11.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

4. Deze richtlijn bevat meer specifieke communautaire voorschriften met betrekking tot rijdend personeel in het wegvervoer en bijgevolg hebben de bepalingen van deze richtlijn, overeenkomstig artikel 14 van Richtlijn 93/104/EG van de Raad, voorrang boven de desbetreffende bepalingen van laatstgenoemde richtlijn, zoals gewijzigd bij Richtlijn 2000/34/EG van de Raad.

5. Deze richtlijn laat de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 3820/85 onverlet.

*Artikel 2***Definities**

1. In deze richtlijn wordt verstaan onder „arbeidstijd”:

a) wanneer het eigen rijders betreft, de tijd waarin zij de volgende werkzaamheden verrichten:

i) rijden;

ii) laden en lossen;

iii) of het controleren van de passagiers van bussen of touringcars bij het in/uitstappen;

iv) schoonmaken van het voertuig;
veiligheidsinspectie van het voertuig en;

vi) andere werkzaamheden ten behoeve van de veiligheid van voertuig, lading of passagiers;

vii) technisch onderhoud van het voertuig;

b) wanneer het rijdend personeel betreft, de tijd tussen het begin en het einde van het werk; waarin alle werkzaamheden of wachtdiensten vallen, met uitzondering van pauzes.

De werkzaamheden zijn met name:

i) rijden;

ii) laden en lossen;

iii) of het controleren van de passagiers van bussen of touringcars bij het in/uitstappen;

iv) schoonmaken van het voertuig;
veiligheidsinspectie van het voertuig en;

vi) andere werkzaamheden ten behoeve van de veiligheid van voertuig, lading of passagiers;

vii) technisch onderhoud van het voertuig;

ix) administratieve werkzaamheden.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

iii) toezicht houden op of het controleren van de passagiers van bussen of touringcars bij het in/uitstappen;

schoonmaken van het voertuig;

v) inspecteren van het voertuig en toezicht houden op het laden en lossen;

Ongewijzigd

viii) vervullen van administratieve formaliteiten bij politie-, douane- en immigratiebeamten, etc.

Ongewijzigd

iii) toezicht houden op of het controleren van de passagiers van bussen of touringcars bij het in/uitstappen;

schoonmaken van het voertuig;

v) inspecteren van het voertuig en toezicht houden op het laden en lossen;

Ongewijzigd

viii) vervullen van administratieve formaliteiten bij politie-, douane- en immigratiebeamten, etc.;

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. Onder „wachtdienst” wordt verstaan de tijd waarin het rijdend personeel op de werkplek is, klaar is om indien nodig op eigen initiatief aan het werk te gaan, en daarbij over het algemeen belast is met bepaalde aan die dienst verbonden taken.

Onder „wachttijd” wordt verstaan, de tijd waarin het rijdend personeel geen dienst heeft, maar inzetbaar is. Wachttijden moeten minstens één dag van tevoren, en voordat de vorige dienst is afgelopen, aan het rijdend personeel worden meegedeeld volgens de afspraken die tussen de sociale partners zijn gemaakt overeenkomstig de bepalingen van de wetgeving van de lidstaten en op het daarin voorgeschreven niveau.

Onverminderd de wetgeving van de lidstaten of eventuele afspraken tussen de sociale partners op grond waarvan wachttijden moeten worden gecompenseerd of beperkt, gelden deze niet als arbeidstijd in de zin van de artikelen 3 en 6 van deze richtlijn.

3. Onder „rijdend personeel” wordt verstaan, alle werknemers, met inbegrip van stagiairs en personeel in opleiding, die in dienst zijn bij een onderneming, werkzaam zijn in het wegvervoer en deel uitmaken van het personeel op de weg.
4. Onder „rusttijd” wordt verstaan, elke ononderbroken periode van ten minste één uur waarin het rijdend personeel of de eigen rijders vrij over hun tijd kunnen beschikken.
5. Onder „week” wordt verstaan, de periode tussen maandag 00.00 uur en zondag 24.00 uur.
6. Onder „nachttijd” wordt verstaan, een periode van ten minste 7 uur, zoals omschreven in de nationale wetgeving, die in ieder geval de tijd tussen middernacht en 5 uur 's ochtends omvat.
7. Onder „nachtarbeid” wordt verstaan, werk dat wordt verricht in een periode waarvan meer dan twee uur in de nachttijd valt.
8. Onder „nachtarbeiders” wordt verstaan rijdend personeel en eigen rijders die
- i) gewoonlijk nachtarbeid verrichten, of
 - ii) van wier jaarlijkse arbeidstijd een bepaald deel in de nachttijd valt. Dit deel wordt in de wetgeving van de lidstaten vastgesteld in overleg met de sociale partners.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Onder „wachttijd” wordt verstaan, de tijd waarin het rijdend personeel geen dienst heeft, maar inzetbaar is. Wachttijden moeten aan het rijdend personeel worden meegedeeld volgens de afspraken die tussen de sociale partners zijn gemaakt overeenkomstig de bepalingen van de wetgeving van de lidstaten en op het daarin voorgeschreven niveau.

Ongewijzigd

9. „Eigen rijders” zijn chauffeurs die zich voornamelijk bezighouden met het vervoer van passagiers of goederen over de weg op verzoek van een klant.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 3

Ongewijzigd

Maximum arbeidstijd per week

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat:

1. de gemiddelde arbeidstijd per week de 48 uur niet mag overschrijden. De maximumarbeidstijd per week mag alleen tot 60 uur worden verhoogd, indien in vier maanden een gemiddelde van 48 uur per week niet wordt overschreden. Een en ander laat artikel 6, lid 1, punten 4 en 5, van Verordening (EEG) nr. 3820/85 onverlet, mits de betrokken eigen rijders en rijdende personeelsleden de gemiddelde maximale wekelijkse arbeidstijd van 48 uur over een periode van vier maanden niet overschrijden.

voor rijdend personeel dat voor verschillende werkgevers werkt de arbeidstijd de som van de gewerkte uren is.

2. voor rijdend personeel dat voor verschillende werkgevers werkt de arbeidstijd de som van de gewerkte uren is. De werkgever vraagt het rijdend personeel schriftelijk om een afrekening van de voor een andere werkgever gewerkte tijd. Het rijdend personeelslid verschaft deze informatie schriftelijk.

Artikel 4

Ongewijzigd

Pauzes

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat, onverminderd het beschermingsniveau als voorzien in Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer, rijdend personeel in geen geval langer dan zes uren achtereen zonder pauze werkt, en eigen rijders in geen geval de in artikel 2, lid 1, bedoelde activiteiten langer dan zes uur achtereen zonder pauze verrichten. De arbeidstijd wordt onderbroken door pauzes van ten minste 30 minuten, indien het totaal aantal arbeidsuren zes tot negen uur bedraagt, en van minstens 45 minuten, indien het totaal aantal arbeidsuren meer dan negen uur bedraagt. De in de eerste zin bedoelde pauzes kunnen worden gesplitst in perioden van minstens 15 minuten.

*Artikel 5***Rusttijden**

1. Voor de eigen rijders en het rijdend personeel die vallen onder Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad gelden de hierin voorziene rusttijden.

2. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat andere eigen rijders en ander rijdend personeel dan bedoeld in lid 1 na beëindiging van de dagtaak een ononderbroken rusttijd van ten minste elf uur krijgen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

3. De duur van de in lid 2 bedoelde rusttijd mag met hoogstens één uur worden verminderd, indien die vermindering in de daaropvolgende kalendermaand of binnen vier weken telkens wordt gecompenseerd door een rusttijdverlenging tot minstens twaalf uur.

4. De lidstaten nemen alle nodige maatregelen om te bewerkstelligen dat voor andere eigen rijders en ander rijdend personeel dan bedoeld in lid 1, de in lid 2 bedoelde rusttijd, na ten hoogste zes opeenvolgende werkdagen, met 24 opeenvolgende uren tot een wekelijkse rusttijd wordt verlengd.

*Artikel 6***Nachtarbeiders**

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat:

1. de arbeidstijd van nachtarbeiders per etmaal niet meer dan acht uur mag bedragen. Deze mag alleen tot tien uur worden verlengd, indien een gemiddelde van acht uur per etmaal in twee maanden niet wordt overschreden. Voor perioden waarin nachtarbeiders geen nachtarbeid hoeven te verrichten is artikel 3 van toepassing;
2. de compensatie voor nachtarbeid wordt gegeven overeenkomstig de nationale wettelijke maatregelen, collectieve overeenkomsten en/of nationale praktijk, maar deze compensatie wordt alleen toegestaan, wanneer zij van dien aard is dat de verkeersveiligheid er niet door in gevaar komt; en
3. het rijdend personeel dat 's nachts werkt dezelfde voortgezette opleidingsmogelijkheden en bevorderingskansen heeft als het overige personeel.

*Artikel 7***Afwijkingen**

1. Mits de betrokken werknemers gelijkwaardige compenserende rusttijden worden geboden, kan bij wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling, bij collectieve overeenkomst of bij bedrijfsakkoord tussen de sociale partners worden afgeweken van de artikelen 3, 5 en 6.

2. De mogelijkheid om af te wijken van artikel 3 mag niet tot gevolg hebben dat er voor de gemiddelde maximale wekelijkse arbeidstijd van 48 uur een referentieperiode wordt vastgesteld die langer is dan zes maanden. Tevens kunnen de lidstaten afwijkingen van artikel 3 toestaan mits de gemiddelde maximale wekelijkse arbeidstijd als volgt wordt verlaagd:

— tot 39 uur over een referentieperiode van maximaal negen maanden, en

De mogelijkheid om af te wijken van artikel 3 mag niet tot gevolg hebben dat er voor de gemiddelde maximale wekelijkse arbeidstijd van 48 uur een referentieperiode wordt vastgesteld die langer is dan zes maanden.

Schrappen

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

— tot 35 over een referentieperiode van maximaal twaalf maanden.

3. Voor het geregeld personenvervoer over afstanden van minder dan 50 kilometer mogen de pauzes of reisonderbrekingen worden gesplitst in periodes van minder dan 15 minuten.

*Artikel 8***Informatie en registratie**

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de werkgever van rijdend personeel de volgende maatregelen treft:

a) op een geschikte plaats binnen de bedrijfsgebouwen worden door de werkgever exemplaren opgehangen of ter inzage neergelegd van deze richtlijn, van de desbetreffende nationale voorschriften en besluiten en, indien van toepassing, van de collectieve overeenkomsten en bedrijfsakkoorden die op basis van deze richtlijn tot stand zijn gekomen; en

b) de werkgever registreert de arbeidstijd van het rijdend personeel dat meer dan 48 uur per week werkt, of wanneer het nachtarbeiders betreft, meer dan acht uur per etmaal werkt. Deze gegevens worden minstens twee jaar bewaard.

2. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de eigen rijder de door hem gewerkte tijd registreert. Deze gegevens worden minstens twee jaar bewaard.

*Artikel 9***Gunstiger bepalingen**

Deze richtlijn laat het recht van de lidstaten, om wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen toe te passen of in te voeren die gunstiger zijn voor de bescherming van de gezondheid en veiligheid van rijdend personeel of eigen rijders of om de toepassing van collectieve overeenkomsten of overeenkomsten tussen de sociale partners die gunstiger zijn voor de bescherming van de gezondheid en veiligheid van rijdend personeel te bevorderen of toe te staan, onverlet.

*Artikel 10***Straffen**

De lidstaten stellen het stelsel van straffen van toepassing op overtredingen van de ter uitvoering van de richtlijn vastgestelde nationale bepalingen vast en treffen alle maatregelen die nodig zijn om de tenuitvoerlegging van die straffen te verzekeren. De aldus vastgestelde straffen moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op de in artikel 11, lid 1, genoemde datum in kennis van deze bepalingen, en tijdig van eventuele latere wijzigingen daarvan.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Schrappen

Ongewijzigd

b) de werkgever registreert de arbeidstijd van het rijdend personeel. Deze gegevens worden minstens twee jaar bewaard. De werkgever verstrekt hiervan desgevraagd een afschrift.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

*Artikel 11***Slotbepalingen**

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk (2 jaar na de inwerkingtreding) aan deze richtlijn te voldoen of zorgen er uiterlijk op die datum voor dat de sociale partners via overeenkomsten de nodige maatregelen nemen; de lidstaten nemen in dit laatste geval alle noodzakelijke maatregelen om te allen tijde de door deze richtlijn geëiste resultaten te kunnen waarborgen.

2. Wanneer de lidstaten de in lid 1 bedoelde bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

3. Onverminderd het recht van de lidstaten om, in het licht van de ontwikkeling van de situatie, anders luidende wettelijke bestuursrechtelijke en contractuele bepalingen aan te nemen op het gebied van de arbeidstijd en mits de hand wordt gehouden aan de minimumeisen van deze richtlijn, vormt de tenuitvoerlegging van deze richtlijn geen rechtvaardiging voor een verlaging van het algemene beschermingsniveau van het rijdend personeel en eigen rijders.

4. De lidstaten brengen de Commissie om de twee jaar verslag uit over de tenuitvoerlegging van deze richtlijn, onder vermelding van de standpunten van de sociale partners. Deze informatie dient de Commissie te bereiken uiterlijk op 30 september na de datum waarop de door het verslag bestreken periode van twee jaar verstrijkt. De periode van twee jaar is dezelfde als die wordt bedoeld in artikel 16, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad.

5. De Commissie brengt om de twee jaar verslag uit over de tenuitvoerlegging van deze richtlijn door de lidstaten en de ontwikkelingen op het betreffende gebied. De Commissie dient dit verslag in bij de Raad, het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité.

6. De lidstaten delen de Commissie de tekst mede van de bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied reeds hebben vastgesteld of die zij op dat gebied vaststellen.

Artikel 12

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.
